

לעומת מילרים, ועוס מעטה ליעם מילרים פה רק טקסט וסימנה שעל ידה וככלים הטעמו וכולמו כל טקטי, אבל כתיבה נט בזונה כהן צוות הולך חל עניין, אבל מיפוי צוואו הנה החלטה שנדרשה זו נעויי כל יכולתו והטעמו של טקטי לכאן צורה הטעמה על כס ייעומת מילרים, אבל היינו קרא נט מהל צינמים יותר גדול מילימת מילרים הוא מיפוי נט זהה ליעומת מילרים הפסר בסיו יונתן ידי סוכנת נאכלהה מומו נט הסחפר.

סימן יט

בעניין זכר לנס בחנוכה ופורים

דברי ההלכה גדולות שסבירים לצורך לעשות זכר לנו בחנוכה ופורים שהאריכו בהם הרמב"ם והרמב"ן בספר המצוות. שקלא וטריא בדברי הח"ס בبيان דברי ההלכה גדולות. ישוב להשגת העמק שאלת על הח"ס ויואר שיטת הח"ס משנת הראשונים היא זו. באור הסוגיא דשבת כ"א, באור הגמרא דפסחים קי"ח.

ונוה יונכו לנוּ המ"ק יו"ד ס"י רל"ג סכתכ
לענין צוירן לקבוע יוס מועד ניוס עכ"ם נם, כמו
להמלין לענין חיוב סיירה נפולייס מסעודה נהוגה
חוותין סיירה ממימה לחישת נ"ה כט"כ (מגילה י"ז),
וכחצ שס עוד וו"ל : "וככל פהרכמי יומת מד', ולמייס
כונחמה חומר מ"ט לנעל דקניעת יוס מועד ניוס עכ"ית
נמ סוח ק"ו דחוויות ולבפער' נפי ויה יוס פוליס וימי^ר
חנוכה דחוויות הס, מ"ז מה לנשות נסם, מ"ט נצלהות
מנות לו הדרlik נרות לו לנשות זכר חמל, וזו לרגן,
הגעדר והניעו עשתה צום וכבר לימי מנוכה ופוליס עוגר
על מ"ע דחוויות', מ"ז בעשתה צום זכר ייח מה סיירה
עכ"פ ניוס ה' מימי חנוכה והפיilo לו הדרlik נרות ולו
צלה מנות צפולייס וכלהומה חיינו להלע עזרין לרגן,
והפצר קריית הילן ומגילה סוח ק"ו דחוויות חומר
סיירה צפה דוקה, וט"כ ס"י יונדק קותם לנוּ נס"ג
טההרlico צו הרמאנ"ס ולמאנ"ן נטענלייס דק' סמלוות,
הילע עכ"פ נ"ה היה לו למונמו מ"ע צפ"ע כיוון שהו
כלול בכלל ספור י"מ וכי מי קהנו ממליס ירלנו
נפלחות ונוכה ליקועות הנחות נס"ה, ע"כ.

אקרו הוא נסעה יהודית מיליס כי מופענות בניים היא גלו
מגד עגנון לאין מהוין צום חלום דין גמאות סיפור
יהדות מיליס וchein מליחות סטסוייטן הוועגונטה של
ההיכלה הילג רק ביטוי גלי ורוצחס וענינס הוועגונטה נכלל
גמאות יהודית מיליס. וכמן מעשה הנם אן יהודית מיליס
בבצוויה היל עניינו הוועגון זולות האומנות כל בתולה
איכוליס לאונט על ידי נגייל וchein זה נקלות מהדר דנער
הו טורה נזען, כיוון שלין עניינס — וזה חומרת דנער
הטורה — מטען, [ועי] גמאנות הרכז"ה מה' ה'
סימן י"ז ובפתח דנער כל הגרם"ה וזה נספרה גמאות
סוף הוות ד'] ווילך שלין כדיינו לדמות הנוסחים, מ"מ
הגענו רק לדוגמה כען סייג וסמן לדערינו, שלין
שעיקר גמאות הוועגון זקען צדעתו עניין יהודית מיליס,
הילג אכדי שיזוכור זה נאריך לו מר צפוי העשאה אן יהודית
AMILIS, שזכירת העשאה זו מועלת לו זקען צידו עניין
יכלומו וטאכמתו כל הרכז"ה וממד הבטחון, וככלזון
הרכז"ה שבענינו.

ונכפֵר הוּמֶר הַרְאָכָנִי טַהֲמֹתָה כָל מִפְוָר יְלִימָת
שֵׁם מְנוּהָ טַנוּגָתָן לְעוֹלָם, וְזֶה סַכְמָנָה שְׂמָלוֹה לְהַזְכִּיל
יְלִימָת מְלִיכָת נְמִפְוָרָת הַוְּהָאָהָן מִדְּפָרְטוֹת הַמְּלֹאָרָע
חַלְגָּה מִדְּכָלָת קְעִינָן סְמִיעִינָג לְהַזְכִּיל מְלֹאָרָעָת הַנָּם
סְקָוְצָעָה הַעִינָן הַזְכִּילָה כָל הַצְגָמָתוֹ וַיְכַלְמָוָה כָל הַסְּצָ"י
חַלְגָּה שְׂהַמְעָשָׂה סְכִי הַוָּה צְוָה שֵׁהָה אַנְמָה הַרְלָאָזָן צְעַוְצָלָה
כָל יְלִימָת מְלִיכָת נְמִמְגָלָה זֶה יְכַלְמָוָה וַיְצָגָמָתוֹ כָל הַסְּצָ"י
וּמְדָמָה הַכְּטָחוֹן נְמַעְמָד כָל וְהַלְיוֹ רִיחָה נְהַמָּת מְסֻכָּמָת
סְקִיאָה נְהַרְקָן לְהִיּוֹת הַזָּהָב נְמָה הַמְּלָאָכָה זֶה מְעַנְיָן הַנָּם
הַגְּזָכָל וְלֹא נָמָה יְלִימָת מְלִיכָת, הַזָּהָב שִׁימָה שְׂמָלוֹה
מְחַיָּמָה לְהַזְכִּיל לְדוּרוֹת הַנָּם הַמְּלָאָכָה, חַלְגָּה שְׂמָעָה שְׂפִיאָה
כָּךְ רִיחָה, וְהַזָּין וְמַגְנִילִי הַזָּהָב צְדִין שְׂמָלוֹה, כַּיּוֹן
שְׂעִיקָר הַמְּנוֹהָה כָּלָמָן סְוָה לְהַזְכִּיל הַעֲנִין כָּל הַנָּם וְלֹא עֲסָה
הַחַפְּצָה לְהַנָּם, וְעַסְפָּסְפָּלָת מְעַשָּׂה יְלִימָת מְלִיכָת הַוְּהָאָהָן
לְךָ גּוֹרֵס וּמְכַשֵּׂיר לְזֹכֹור הַעֲנִין בְּגִינְגָה עַל יְדָה וּלְמִימָה
הַמְּתִיחָה נְהַמָּת הַזָּהָב זְרִיךְ לְזֹכֹור הַנָּם כָּל יְלִימָת מְלִיכָת
וְלֹא נָמָה שְׁעִיתָה, כַּיּוֹן שָׁעָל יְדָוָה יוֹגָג עוֹד יְוָמָר יְכַלְמָוָה
וַיְצָגָמָתוֹ כָל הַסְּצָ"י, הַלְּכָר נְצָבָיל וְהַזָּהָב מְלָאָכָה שְׂבִיאָה
מְנוּהָ טַנוּגָתָן נְזָמָן הַזָּהָב שְׂהַמְעָשָׂה הַמְּלָאָכָה נְלָזָן נְמַעָן
מְזֹכוֹר הַמִּזְמָרָה זְהָבָן מְלָאָכָה מְלָאָכָה, וְלַעֲתִיד מְזֹכְרָיָן נָמָה
הַמְּלָאָכָה, וְעַכְבָּר דְּעַקְבָּר קְפִידָה הַמְּלָאָכָה עַל זְכָרוֹן הַמְּלֹאָרָעָת
וְהַפְּעָלוֹת כָּל סְזָכָלָת יְלִימָת מְלִיכָת וְלֹא עֲסָה הַחַפְּצָה

ויהלמו למל נהי מומלים לטענו ונניאת לטנייה
שיהיו מומלים טילה לפניו כטירה קולת צבעה
צבעה להט נסם, וכ"ז מיו הילג צבעה השם, ולו
כагון טורי הילג בכפרץ"י הילג שמהלו הילג
על צחיתת הפמת, והי' צפחים פ' ע"פ שנקנו לנו
הילג על כל ערבה, ולימה, דהילג מגרה שקנו לנו
על צחיתת הפמת כל טנה כמו צמלים מיו הילג
מפלטי מות הפמת,ומי טהין לו פמת גס הילג ליכא,
וה"ג זוח"ז הילג צagedה מדרכן, הילג ה"ה נגמוד הילג
מצילתysis צהמלה צפ"ע. וכ"ה ה"כ מהי מצלי^ה
צצ"ק צמיגלה אס על קריית המגילה לדורות, וכי
הילג זהה ק"ו, ה"ה ל"ק, וולדתנה צהה מונן צהה דמי'
אס נדי' ו' צהמלה למתר קצעוני לדורות וליה ר'ו עד
צמיהו רמו מה"מ, והמיה ה' נכוו מק"ו, הילג ודחי
כל מה צהמלה צרו"ק נקרות סיינו צהמו טנה
ונתמדצ' ע"י נצחים צניעת מק"ז נקרות כל יארהן,
הילג לדורות מיו הילג מדרכן, ומכל מקום הילג מיקלי^ה
שאומיפו מ"ע, כיוון שכבר עיקלה י"ט מה"ת. ותדע,
שהרי מפלגה מדרכן, והנגידים קבעו ליטרול צנורוף
כנה"ג, ועוד ודיילן קצעו מועצה לעצם, הילג כיוון
שעיקלה מה"מ, ה' מינדי נצחים הרים"ס בכ' מליה
מה"מ מליה להטפלן געת ערבה, וכמ"כ הרים"ס ריש
להטפלן כל יוס פעם חמת מה"מ, והפיilo להרמץ"ן
הוקיפו חכמים וקצעו לדורות ג' מפלות, וה"ג כיוון
שעiker הודיה על הנם מק"ז, שוג מיהו חכמים לקצע
מיהו דסוד"י לדורות. וממושג דבר מונן דמאות חנוכה
ג"כ צהמו טנה כי' מה"מ והצלה ה'ו דרכן, ולו
כמ"כ הילג ולידיק מהס סופר י"ד סי' לר"ג
דרקניהם יוס מועד על הנם לעולס מה"מ ומק"ז
 dredholot מילויים, וגס כל דחנוכה מה"מ כמו הגדה
לפקת, ולו נרחה כלל, דה"כ טהין בטלו מגילה מענית
ונצחו מומס הימיס ממנה, הילג עיקר חנוכה בזען זהה
דררכן. והילג מונדר לאון הרים"ן זקה"מ צורך ה',
זהצפנו עס הרים"ס ו"ל וכקיס לנטה"ג דהילג דmag
להוציאים כי' זוח"ל: "צבי ממן' כרכות למלו הילג
וזמיגלה מהו ציפמי כו' הילג דרכן נכס"כ כו', וזה
מלחה שוחה מדרכיהם, הילג חפסר טעל ימי חנוכה וועל
ימיס טהין ימיד גומל נטה מה הילג נמלר כו', וכי
מנוחר כדנריינו. ולחימי נם' הסמילי חי' מ' מגילה,

ו-שיינו לדפי ה-טמודה, שענייקר מהיוך של ה-וכלים
יליהת מ-לרים ה-וּ מה-יינו דין מיוחד צ-עוס ה-געודת של
יליהת מ-לרים ט-יט מ-וּה ל-זוכיר י-ליהת מ-לרים ה-לְה
עיקר מ-לומו ה-וּ ל-זוכר ה-געין של הנם של י-ליהת מ-לרים
שה-וּ ה-צגמה ו-יכלומו של ה-ט"י ומ-יווק מ-דם ה-געומון
נ-פ-א-ו-ת-י-נו, ו-ל-ע-מ-יד כ-ט-ה-י-הו נ-מ-יס י-ו-מ-ר ג-דו-ל-יס מ-מ-ם
יליהת מ-לרים, ה-לְה ג-ז-ו-כ-ל-ת ה-ג-מ-יס ה-ע-מ-ד-יס "ו-ת-ה-י-ה
ה-כ-ו-נ-ה ה-ב-ש-י-ה י-ו-ת-ר מ-ז-ק-ה נ-ה-י-ו-ת-ה ס-ו-כ-ל-ת ה-ו-ת-ו-ת
"מ-ז-ק-י-ס" ז-ו-ג ה-ל-י-ה-מ-ל-ת של ה-ז-ו-כ-ה ז-פ-ה ס-מו-ר
ג-ז-ו-כ-ל-ת ה-ג-מ-יס י-ו-מ-ר ג-דו-ל-יס כ-ל-ב-ר ה-ל-ט-ב"ה ס-ה-ג-ה-נו,
ס-פ-ר ה-מ-ל-ר-י-ן ד-ג-ס נ-מ-מ-ו-כ-ה ס-מ-י-ו-ב ל-ק-דו-ע ל-ה-ס י-ו-ס
מו-ע-ד ה-וּ מ-ן ה-טו-ר-ה, כ-י-ו-ן ז-ה-י-ן ו-ה-ל-כ-ה מ-י-מ-ל-ת
ג-ז-ו-כ-ל-ת של י-ליהת מ-לרים ה-לְה רק מ-לְה ז-כ-רו-ן ה-גע-י-ן
של י-ליהת מ-לרים שה-וּה נ-מ-ס-נ-ק-ג-ע ז-ו ה-צ-ג-מ-ה ו-יכ-ל-ו-מו
של ה-ט"י, ס-פ-ר ה-מ-ל-ר-י-ן ד-ג-ס ע-ל נ-מ-ה-מ-ר ט-יט ז-ו מ-ע-י-ן
ה-טו-ר-ה ע-ל נ-מ י-י-י-מ ו-מ-כ-ל-י-מ-ו ק-י-נו ע-ל י-ה ס-נ-ם
ס-נ-ק-ג-ע ה-צ-ג-מ-ה ו-יכ-ל-ו-מו של ה-ט"י, ג-ל-י-ך ל-ק-דו-ע ע-ל-י-ו-ס
מו-ע-ד, ו-ס-פ-ר י-ל-פ-י-ן נ-ק"ו מ-ה מ-ס-נ-ג-ו-ד ג-ה-ו-ל-ה ג-ל-י-ך
לו-מ-ר ט-יר-ה מ-מ-י-ה נ-מ-י-ס נ-ה כ-ל-ז-ק-ן.

ונכעטמך טהלה להגמון רכינו הנ"י"נ ז"ל כתוב
להציג על דרכי ה"ק נפ' ויטלם טהילתנו כ"ז חותם ח'.
זה נצון הצלחות סס: טהילת דמחיין דנימ
ישרמן נמודו ולפכו קמי שמיה צעדנו דמלחים
להו ניקול דכמיכ בלהו חותם ד' כל גויס שבמושבו כל
המלחמות כי גנבר עליינו מקדו, לנו מסוס דגנבר עליינו
מקדו אלהו חותם ד' כל גויס, הלה כי קהילמר, אלהו חותם
ד' כל גויס מה דעביד עימכון וכל אבן חן דגנבר עליינו
מקדו וכו'. וכחצ' נכעטמך טהלה וז"ל: צעדנו
דמלחים להו ניקול, פ"י נטהה טהילע הנק, וליה ניזט
טהו כל טנה, זהה חיין לו עיקר מה"מ הלה מדרגן,
והיינו טפלרכ"י מגילה ד' י"ד על זה דמנינו טהנויות
לה פחתו וליה קותילו על מה טכטוג צמולה הלה מקליה
מגילה כלנד, מהי דרום, מר"מ ז"ה מר"י צן קרמיה
ומה מעדרות לזרות המליען טירה ממימה למשיס לה כל
אכן, ופלרכ"י טירה על כס, והרי חיין מוה לומר טירה
נטצעי ט"פ כל טנה, הלה רק"ו כי, כס טמה
וישרעל המלו טירה נהורו טעה, ושות מק"ז גמור לה
כמ"כ כמורות טעל קמ"ג פ' מגילה, ע"י מ"כ
קי' ס' חותם ח' נס"ג, וגרנדה טמות פ' כ"ג חי',

ומקדים כפי שידוע דכמי חנוכה נעשו כהס' ז'
נקיס ליטרל', ה' נם של נלמן מהצמונחים על שיונייס
כמו שנו הומרים נဟדלה על הנקים סצחפה,
כשעמדו מלכות יוון הרכעה על עמן יטראל לאזכחים
מורמן ולהענירים מהוקי לרונן ומהם זרhamין הרכיס
עמדו לפה נעם לרמס מקרת גזולייס ניד מלכיס
וירזיס ניד מעטיס וכו', ז' נם של פך השמן, וה"כ
קאה נמה קהמלה גמליה ממס שנדרה מלכות נית
חצמנון וונחמוס ולול ציירה צוה פי' דרכ נם ופלג. וכן
קאה נועם הולחת על הנקים נמה אין מוכלייס ג"כ
אכם של פך השמן רק חומלייס קפס ובדליך נרום
צמגרום קדבן. והרמג"ס צרייך אל' חנוכה כצנימל
מלוי חנוכה נלהם כמג בס צני הנמים בג"ל.

המליין נגמר פקמיס קי"מ: "המר ר' כהנה
כטהלה ר' זר"י טלה לו רני חמור לנו צניש וטלה
לצניש טהרתנו לנו מצוס חניך טלה לו כך חמץ חמץ
מלוי דכמיע הלאו לח ד' כל גויס מהו"ע מלוי עזידמייסו
ה"ק הלאו לח ד' כל גויס מגzuות ונפלוות דעתך
נבדיגו כ"ט לנו דגדר עליינו מקדו, ונפירות"י סס
מהו"ע מלוי עזידמייסו לאצומי מצוס דגדר עליינו מקדו
הה ענן לאצומי, וכל"ה מגzuות ונפלוות פי' מגzuות
ונפלוות דמיומו שעתה לי, וכ"ה צפ"י רטכ"ט סס מלוי
עזידמייסו לאצומי מצוס דעתלו גדר מקדו וה ענן
לאצומי, וכל"ה מגzuות ונפלוות פי' דמיומו שעתה
בעולס וכ"ט חנו כי גדר עליינו מקדו יומר מכל חומה
ולסוזן" עכ"ל.

ונחידוצי הגרי"ז על כתובה כמו ע"ז וו"ל: "הרי דמפלטים דגס לפי שינוין דגמ' כל כתובות מהלו נצניל הנפלחות שעשה עם יטרלה, ולכלהורה פלאה, הכל ו' פ"ה קותית הוגם" דמלוי עכידתיiso דליה"ע לאכוזי ע"ז. מולם העניין פצוט, דיאן נרכות ומזכות אנהמרו ע"ז. נצניל קדמת הטונה, כמו זרכם הගומל למייניס טווכות וצעקה לי נם נמקוס פה, עיקר השם פהו נצניל קדמת בטונה, ויש עוד זרכות אנהמרו על גזורתו של פקצ"ה, כמו זרכם מנה הגריות ומכס הרים וכמו זרכם עשרה מעשה נרלהית וככמו וגזרתו מלך עולם, זרכות הללו נקלטו נרכות הרטלי', דמלל דבר טנו רוחים גזורתו כל פקצ"ה ניתן לאכזב ולבדך ע"ז. וננה

זהם חיין לו מגילה נפоляים חייך לדורות הכהן גמ"ד
ב מגילה שם ד' י"ד להזכיר חיין מומלים הלא נפоляים
מאוס דקראיימה זו הלווה וליה זכר חיודוק זה
נפוקקים, ולענ"ד יט מצונה, דהיינו שעייקלו צויה זו חיינו
הלווה מלבדן, חיין לנו חלק מה שמקנו, וכל השקלים
וטרייה כל הס"ס חיינו חלק על עיקר המקנה למה לנו
מקנו הלא, וכעתיו חלק נמקן מהו טעם שאוח שוכן
חיין לנו לומר הלא. אמנם, דלמ"ד הטעם חלק מקנו לומר
הלא מאוס דחכמי עכדי דוחמזורות חנן, וכי בבית בני
נשען שאיו ספוי' מטעוז דגמלי, סי' מומלים הלא
נפоляים, חלק ולחי חיין לנו לומר חלק מה שמקינו לו.
וכבר נשיגנו נט' גרכי יוסוף וגפמ"ג סי' מל"ג עלה
להמורי וננה צדרחה צחניל רכינו חי' נגמרה כי
חלח בכלי קלחמר הלאו חת פ' כל גויס הגרורות ונפלחות
דעqid צהדיiso כט"כ חנן כו'. ורניiso כ' הלאו חת פ'
כל גויס מה דעתך עמכון כט"כ חנן כו'. ולגי' הגם'
סיה צמתמע נפלחות דעתך צהדיiso צומיניס שענרו,
לחי נצעתה הנם מה לי גויס לו חנן, חלק פ"ק לדעתך
עטה נשים עמש, וכט"כ חנו צמלומדים נכן, וחל"כ
במתמע פי' הלאו על נשים שענרו, חכל לגירמת רכינו
חלח זכר נשים ונפלחות, פ"פ, מה דעתך עמכון, פי'
צדך העטצע, וכט"כ חנן צמפליה נעצות, חכל הכל
בצעם הבנים. ועי' מס"כ גטום ז' צמ"ל. טכ"ל.

וְמִמֶּנָּס נָאַלְנָן יַעֲוֵל צָמַד לְסִינָת כָּמַ"ק נָלַן
יְמִידָהָה כִּי הָלָל מִצְנָה רְלִזְנוּנִים כִּי וּ, הָלָל סְקוֹדָהִים
הַגְּדוֹלָה כָּעֵל עַמְקָה סְהָלָה וְלִזְקוֹנָה כִּי נְכָחָה, דָּלָס
נִימָה דְּקָנִיעָה יוֹס מְוֻעָד עַל נִם סָווָה מִן הַמּוֹלָה נְכָלָל
סָנָה חַ"ב הָלָן צְטָלָה מְגַלָּת מְנִיעָה וּנְסָכוֹן לוֹמָן שִׁימִים
מְמָנוֹן.

ונרלה כוֹה, דהנה גרכין נצנַת ד' כ"ה, מה' חנוכה, דמ"ר נכ"ה נצנַת יומי דחנוכה, לדין למפקד כהן ולדין להחננות כהן, סכתנןטו יוניס נסיכל טמלו כל השמנים טביהיל וכטגירה מלכות בית מקומני ונחלוס נדקנו ולמי מלהו הילך פך בלבד של שמן טהי' מונה חמותמו של נס"ג ולמי טי' זו הילך נdalik יוס ה' נועשה נם ואדליקו מ' ימיים, נטנה ללחמת קבעו ועתקו יונ"ט טבלייל וכודלה.

ליישרים

כ�팽ן מדע נל יי מעטה וכליס צל נקיונות האקופרימנטלייס).

וכזה נחלמי מה שגנומיים נקלחו גנורום כמשמעותם מעתה ושינויו שליהם ומוצע ממש כמו חיליקת סכמתה זו הלא נטה ומלוחה שכן מפותח להדרה צהדרת מליאו לנוינו הגר"ה צהדרים ל"ג וו"ל: "חיש האלוקים צעה דמערונייה כי הלווי מורה על האמונאותו ע"פ הטענה. אך לנו מכך במעשה נלהקית האמונאותו ע"פ הטענה. אך לנו מכך במעשה נלהקית חיש בס אלוקים. וכן לנו מכאן מוציאן גנורום גנומיים נתחmitt סממים ולחמו ממן שחייה צוקולה כתחmitt סממים לפיכך קבוצה נתחmitt סממים. ושהען כי האגנומיים חין ע"פ הטענה כלל כי כל האדרים צעולס האגנומיים והפיגומופיס צוואה ע"פ הטענה אף זרימת האחסן וצקיימה הולן על האגנומיים מודים חילין ע"פ האטנען כלל ככל רוחים צפנומיים לנו ירד כלל ופעמים ירד הכל יוס ולבן נקלח גנורום גנומיים צבואה ניכר גנורום ד' יותר מכל האדרים וו"ס ממן שחייה צוקולה וכו' כי גס נתחmitt סממים מודים צולס צבואה חין ע"פ הטענה ש"פ טבע לנו ימכן שיחל האחד פנתקן מזען רכ' לחזר ולחיות וכן קבוצה נתחmitt סממים נמיה כל העולס מתנתק ע"פ הטענה כי האוח ממדת הכל יוס חמיה מעשה נלהקית הולן דוריו כל מטה ע"ה כל הנתקו נלהי ע"פ טבע כלל כמו יי'יהם מדריס וילדת הבן והצלי וענני כזוד, וחאו מעין עולס העליזן צחינו מתנתק ע"פ הטענה. וכן נמייך חיש האלוקים ולחמו צוואר צעה דמערונייה כי סמערונייה כי הסכלינה המנגנת הות הלהך ע"פ הטענה הולן הוה קיה למעלה מהטענה כמו חיש צבואה למעלה מן הלהך נמשנות", עכ"ל. ומלהידי הרכז מטה הצלחה ננדח נ"י העירני לדורי הגר"ה נצנות חיליאו פ"ה מ"ג מזכירות וו"ל: "מושילין גנורום רלהזנות אבן שגנומיים ולחמו בגמרל לפי שגן יודין וגנורום لكن נקלחו גנורה וחריך לאצין מפני מה נקבעו כלון גנורה יכול מחלף לאזנות שגן נדרה העולס כמו צעירה לדרים נדרה העולס (ועין נמנימות כ' תומ' ד' וכתיב מclin וכו' יט לאפקות מהלי נקט גנורום וכו') ונלהה שמלוק בין גנולה ובין גנורה קו' צגדולה קו' לדרי סמילי דלי ספק כמו סיון

מגנוריות ד'. במקלט נזכר כתוב ש"רין טיטה צי' סדרה כ"ז
הבדלים טיטה צו מטענות וחייב ד' וגנוריות ד' וכמ"ז
שם נזכר נלה צנעם פוליס וחנוна כי ניה צי' סדרה
גנוריות ד' וטענות ד'. וכך צי'ר לדין טיטה על הנם
לריין צי' לרמי, גנוריות הכם צשלימוט וכיינו גנוריות
הכם כל ח"י וגם בטנות הכם טיטה בטונה צלימה.
וכן מזוהר הוא צירית לו ישר למחרת לו ישר מטה
וגו' ויחמרו להמל טיטה נל' פ"י למה טיטה לו על
זה הנם מפני לי גלה גלה, צנמגהה על הגדלים ונמנגדל
צמו ובלינו גנוריות כל הקב"ה, סוף ורוכבו רמה
ביס, כפלצ"י טיטה' בסוף מקודר לרובנו וכיינו גנוריות
כמוך גנוריות, וגם עז זמרת י"ה וכי לי ליטועה, וכיינו
בטנות הכם, ולפיכך זה ח-לי ומונאו מלקי חני
וחילומינשו. וכן צירית הכלל כל דברי' הינס הלו צני
לבדים הלו גנוריות הכם וטענות ד' וגם כלוליט נה
צמי לטנות כל צמה הכל והודלה, הודהה על בטנות
ד' והלל על גנוריות ד' וכו'. וזה פירוש הוודאות על
הנמים כטעמלה מלכות יון לרשות הרכחים מורהך
והמתה בלחמיך הרכחים עמלת להם נעם לרמת רמת מה
ריצה ולן דרך טכני הלו ממלת גנוריות ניד חלדים
ורכxis ניד מעטיס, וכיינו נדרך נם, והמודלה מוה
קימה סטיס: ולן עצית סס גדול וקדושים צעולמן סיינו
גנוריות ד' ולעמן יצהלאל עצית חזועה גדולות וכיינו
טענות ד', ולפיכך קצעו שמות מי מונכה הלו להודאות
ולהלא, נאות על בטנות ד' ולהלל על הגנוריות ד'.

נמיה נפ"ז לדין כלל צמנוכה חיינו היה על נס
נכחון הפתומוניות טוויו צו מרטוי גכוות ד' וטווות ד',
הכל על פך הפטמן חיין צו חייך הכל כיון צלה שוי צו
הטעזום ד' וכ"צ נרכמת הסודקה כל על סקטים ודמי
דמייה היה על טוות ד' המכ להלחת הנר ונרכמתה
פשוט היה לדמייה היה על הנם כל פך הפטמן, ונרכמת
שעטה נמים וכו' נרחה נמי לדמייה על הנם כל פך
הפטמן כלאך הצלח, דהנה נפ' נמה מדליקין טס ליתול
גנמ' דהמדליק מגרך ג' וסרופה חותם מגרך ג'
נרכמות שעטה נמים וטהתיינו, ופי' הרלהוניגס דהה
דרורמה מגרך מיידי צלה ית' ידי מנותadelka צלה
הדליקו עלי' נTHON' יתו, המכ הרמג'ס מפלט דמייל'י
נמי צהדרליך עלי' נTHON' יתו ולפ"ס מגרך צהוחר
וROLKA, וסקפה הראט"ה דהיכן מני' יות' מן סמאות

ומס כי דרכי הגרי"ז או"ל ממקברים ורוחנויות לנו
טהמכון חמלמי קות מילחה לטמידות נזהור דרכי
הגמרה כפחים. הנה נספר בית הלו' לרינו הגרי"ד
ו"ל פרשה וחט על הפסוק "הן מילח מלדה מארימה
כי לגוי גדול וגוי' והנכי חען גס עלה" כתוב ז"ל: "_gs
עוד ציהור בכוונת בכתוב דכלנו זהה לו הנטמה
הגדולה צודל הנטמות זיהה נקלה צמו על יטלהן.
וכוונת זזה לדלulos נס יפלקס צס כבודו צulos ע"י
מעטה סיומה חוץ מדרכ טגען רק קהמגעות זורן
ישועתן כל יטלהן. ע"י ישותם יטלהן יפלקס צס
כבודו כל העולם. וככל מעטה וככל זמן זיהו יטלהן
בשלמות מלאה ממשית יהיה גס כבודו בחתול ונעהל,
ובשלמות מלאה ממשית דכל זמן שמתה מחי
בילדת גס כבודי חנו נגה צulos וזה שAKER דרכ
asz שירד עמו למשרים, ע"ד מהה"כ עמו חנכי צורה
והנכי חען גס עלה. כטההיה מעלה חותך זו ע"י
עליתך יפלקס גס צמי כל הגויס זיהה עלייה
לכבודי". ולפי שיקוד טהרות וכחישת הסתר כל חמונת צulos
גלוים רק נצער יטלהן וכחישת הסתר כל חמונת צulos
לטulos נס יפלקס כבודו כל ד' צulos ע"י מעטה
סיומה מדרכ טגען רק קהמגעות זורן ישועתן כל
יטלהן צעל ידי ישותם יטלהן יפלקס צס כבודו כל
הulos כרי דרכי הגמרה מכווריס כמיון חומר הלו' חט
ד' כל גויס חגוורות וונפלחות לעידן זהדי'ו כט"כ
חנו לגבר עליינו מקדו שיינו שגויים נחים לידי הלו' נד'
רק על ידי הנמים צנעניש יטלהן סרוולים גבורות ד'
זוה ונחלים לידי חמונת וכט"כ חמונו סמקדלים הפה.
וינה לנענן זעירן לומר זעירה על הנק חס גריין
שנאם זיהה ממקד וווענות ד' זו שקיי חס הו

משמעותי מין לריה שקיוראצ'מי הומר "המיגון פלי ג hollow מיליס זיין פה יה שמייה מהלטן" ופירש סקלרין עדשה וליה טימת גמר הגולגה עד עדרס פיס, בסנה ניליהם מיליס הכל שיב עניין חד וידעו ננירול על גמר גולטן וסמתינו לומר שירה עד גמר הנם אל הגולגה.

עוד בזיה לריה וויל': "עוד משני הגמ' סס מירוץ אחר, לפי סהין הומרייס שירה על נם צנחו", ג', והי י"ת נם צנחו"ל הויל ומלרין, לדמיגול עד אלה נכנקו יטראן נלהן הווכשרו כל מיליות לומר שירה. וגולו לאדר נלהה מטוס דה"י פלי היה מלהן חאל הס דורך הומה ממש ומיד עיי כס סה ושייל האמרכו אל הנטגה הפלנית, לדמיגול נספרי, ואלה כל המיליות הויל דורך להלן היה דורך להלן ה"י וע"י דרישמה נדרשות כל המיליות, וע"כ יט פילוק בגאנגה הס בין ה"י לחו"ל, וגם בגאנגה היניקות כטהבב העסה נם חיינו דומה נם צנחו"י נם צנחו"ל, דהנמ צנחו"י הויל יומת בגלי וויתר צולעת זו יד הס מונק צנחו"ל, כמו שחנו רוחים נלהמת נם פוליס טבי מכוסה קהן גדרלי בטגען, וע"כ לה טיטה זו סכלת טלים נגבורות הס, וע"כ מין הומרייס שירה על נם דנחו"ל, וזה דוקה מונקנו יטראן, הצל בעט יי"ת לה כי" עדרין גמאות הנטגה הפלנית דה"י וויל טיטה יד הס מגלה גם צהיר הלהות". גס זה חיינו לריה להטו חס קרה נם אלה כדיין בטגען צנחו"ל טיט צו מטוס גבורי ד' כלום היה וזה מגער יה חזיכות הנם נגלו צהיר יטראן יכול להיות נם יומת גدول וגלי. בטעס שהין הומרייס שירה על נם צנחו"ל נלהה מטוס שמלוגר כלון נם צהיר ליגור ונחמו"ל יט להס רק דין כל ימדיים. הרכמן"ס פומק צהיריו חס יט רק עארה מיטראן צהיר והצחלר הס צמו"ל הומט צהיר יטראן יט להס דין ליגור ולחותן צנחו"ל לין ימדיים כמו שכתוב הרכמן"ס נהלוות קידושות מהודעות שחלו צבכל יטראן וויל רק נה"י. וכקפל המות לרכמן"ס מוה קנו"ג צייר עניין וזה צהירכה עי"ט. וכן כתוב מפוזט נפילות הסמאנא נגבורות פ"ד וויל: "צנוי ה"י הס נגבורות הס מין כלן חמלן, דהרי ד' עסה נם גמור שגנרטיס קהן וסקג"ה קולות מותן כל הקהן וטפיו הוא עשרה חניטס, מין מנגימות לוותם צנחו"ל כמו צנחוינו נגבורות". וכן מה צהיראן מין מוכלה נגבל

וחול ומכך. ונלהה נדען הרכמן"ס דכלמת עסה נmis להיא כלל על מזות שלקה וגס חינה על הנם אל פן הרכמן, דהה נכלמת הוללה טיח וסולדתאה חייה הלה על טוזום ד', וע"כ דהויל הוללה על נם נמחון החצמנוליס, ומה טמדרכיס הומה נצעתה שלקה הוא עצה וחיית הנר פול' כהמן צל"פ פטרואה לשאלה מקום צגענו צו נmis ליטרעל מרכן עסה נmis להנומתינו, כמו"כ כהראה הנר מנוכה לשוי זכרון על השמן הפהו שוי כויהה מקום הנם ולפיקן מרכן עלה נם, ולפקל ננרכיס וז נכלל נמי הנם אל פן הרכמן הצל עיקלה על נם נמחון.

ולפ"ל הלה מיטז' סכל, דהגמ' צצתה לכל הנטיגו שס מיידי לעניין נר מנוכה וע"ז קצעי מלי מנוכה על חייה נם קנעוו כפרת"י סס, לפיקן מפרק רק הנם אל פן הרכמן דעליו נמקנה שלקמת נר מנוכה וליה על נם נמחון, הצל צכלמת הוללה אל על הנטיגס השוי לסייע, דכיוין דהוי צכלמת הוללה על טזות הס פיקן חיון מוכליין רק נם נמחון על קיווינס וליה הנם צל פן הרכמן. הצל הרכמן"ס סס, צולל צהלוותיו לכל הלוות חנוכה, לפיקן צייר שני נקדים צימד לשיניים והוא ימוד לכל הלוות חנוכה. והס דצריס נחמדים וגעימים.

זה מה שריה להוציא וזה מסירואצ'מי והגמר נלהה דהויל מוכלה וויל: "ויהנה צמם' מגילה ד' י"ד מקשה נגמ' לדימה הלהל על ניקול לפוליס ומפני רנה נטה מהם הלהל עבדי הסס וליה עבדי פרעה הלהל הכל הלהל עבדי הסס וליה עבדי מהצורות הכתמי עבדי מהצורות מהן. והנה גירסת הרכמן"ס פלי שס הלהל הכל היכלה נימה וכו', מטה מעמעיקר הדין להויל נומר שירה על נם לפוליס הלהל דנומם וזה אל הלהל חי למפרל לומר, וכיון צדוע מיקן נוקם הלהל ע"כ חיין נומר צנומחהות מהירות. זה צירואצ'מי צפ' ערכתי פסחים ה"ז מכוול לאדיים דצפוליים מיוון להלן נגלהו מן המלכות חיין וזה גהולה טלים והין להויל עליו שירה, וויל דמגד גבוריות הס מין כלן חמלן, דהרי ד' עסה נם גמור שגנרטיס קהן הס מותה להילם להלן סגני נגבורות שאכל הכירו יה יט הס, דהרי להילם להלן סגני נגבורות הס גרידת הלהל זריך ג"כ טזות הס, וכיון דלה נגלהו מן המלכות חיין כהן בטבה צלימה". והנה

וחמנס גדרלי המכאר"ל מפלרג ז"ל מפומת
לพาתיות כליה קני נג��ות ד' חלון ציון גס מקדי
ד' לנין טיטה על הנם וו"ל במר מוגה: "מלח' חנוכה
המנו רצנן כל"ה בכמלו יומי לחנוכה ממינה לחינון חלון
למקפל כהון ודלאה להחננות כהון שאנכטן יווניס
להיכל טימחו כל השמניס צבאייל וכטגנלה מלכות צים
חצמוניה וונחמוס נדקנו וליה מתחו חלון פך חמץ כל צמן
שיטה מונה צחותמו כל כהן גדול וליה טיטה צו חלון
להדריך יוס חמץ נעטה צו נם ואדרליך ממוני שטונא
ימיס לאנה מהרת קבעוס ועתהום יmis טזיס צהלאן
ויאודלה, והס מהמל וכי צבאייל שנעטה להס נם
ההדריך צהן מטה צטילה היז קוועגן חנוכה
מי מה צמיגן לאודום ולהלאה וזה כהאר נעטה לו נם
צבאייל האלמו וליה צבאייל שנעטה לו נם בעשות המגוות
כי אין חמוניה הנחה חלון האלים... ועוד יש לנו עריקל
מה צבקעו ימי חנוכה צבאייל טאיו מנחותיהם חט' היוניס
רק צלול טיטה נריה טיטה כהן נחמן הוא על ידי נם
שיטה וזה אפס ימגרך וליה טיטה וזה מלחס וגבורתס
ולפיך נעטה הנם על ידי נרותה המנורה שידעו צהכל
טיטה נם מן אפס ימגרך, וכן המלחמה טאיו מנחותין
ישראל טיטה מן אפס ימגרך ודוקה נם וזה נעטה כי
עריק לרשות היוניס צטמלו ההייל וכמו צהמלו צכל
מקוס (ענודה וריה נג. ב) חנוי מזקה צבקו חנט' יון,
וכן בכמה מקומות, ואפס ימגרך רלה וטעם צטמלו
הייל צלו, וגס כהן גרו צמד לנטול מורה ומגוזתיה
ויתן כמה ציד חצמוניה בסה כהנים עונדי האפס נחיכלו
וחלו נחמס וליה מהירות כהאר נחמס טאויה חט' המקדש,
וכהאר לה טיטה להס צמן נעטה להס נם צויכלו לטה
ולחנן הרים וליה נקריה טנוכה טאיו מהנclin חט' ציט
המקדש חמר צטמלו חומו צי' יון ולפיך סנקה זהה
שנעטה צמן הו הנטמן צבאייל ישראל להט היוניס כי
הנטמן טיטה צבאייל צטמלו חט' ההייל ואפס ימגרך ריה
בעודות ישראל וליה נעטה נם בעורות כי היוניס כי
טעןמים חט' ההייל כל כה יון מיוחד להמגדר על
ההייל יומת מכל הלהומות". הרי מפומת גדרלי רביינו
המכאר"ל להדריך טיעקל צבאייל לקבעו יוס טוב על הנם
ולאודום ולהלאה הו על הצעה גופנית וליה על נם צל
עשת'ת מוגה, כי אין חמוניה הנחה צל האלים, ומה צבאיין
לומר טיטה על נם הלה חמלין: "ונגייליס צבאס מקנו
טאיו חומרים חומו על כל גרה צל מוגה עלייס

טהין טטס רציס צבאל כדר פ"י צ"גון יעקב" עירובין
ו' טהניהם דבר נפלת מגאר"ה וו"ל: "היזו רה"ר כל
שלטים צוקען צו ומפומת מסעל נצער ורכז י"ז חמה
ולכת"י וארכז צעל הסכלות חמלין ס' ריזו צוקען צו
ופריל"פ והלמג"ס וכרכז"ה נ' חמלין כן וסמעתי
מפוס רגע חליyo רה' לדבדין מדחמיין טני חצולי
לממושת חילמלה למומי' כו' חייבין עלי' מפוס לה"ר
וההמר עולח חין חוכלמלה צבאל פחמת
מק' רינוח ומימי' לה צפרק הרוחה נרכומות". והס
כוונת הגרא"ה דהין דין חוכלמלה צבאל צוב כי דיין
שטייס רינוח טו' רק נחלן יטרולן ולכך חין חומלייס
טיטה על נם צבאיין להרין מפוס צבאיין להרין דין
ימדים עלייס, וארה"ג הטענו ר' יטודה שמך ז"ל
סגייל מדנרי הרכמג"ס פרק י' מהלכות נרכות ז"ל:
"הרויה מ"ר חלף לייט כליה, הס עכו"ס הס חומר
צזטה למכם מלך מפרה يولמכם הנ' מהריה גויס
מלדר' לי' וערדה, והס יטרול הס וכחלן יטרול חומר
ברוך מה' ד' חלקיyo מלך העולס חכס ברויס". וצבק'
מאניה כתב: "ומה צכמג רביינו זחלן יטרולן, כתב ה'ל'
מנוע צלמוד כן מדליהמלה צבאל זומת ריה חוכלמלה
באל רבנית חמר ברוך מס'cars מטהמע דוקה נח'י',
עד כהן. וליה נסיליה כן דנייל דוקה צאל רבנית חלף
וזה' חין מס' רליה כלל דמעטה טיטה כה' טיטה והו'
הדיין נח'ו". וולפיך צטטס רביינו מדחמר עולם חין
חוכלמלה צבאל כלומר צהעפ"י סירלה טטס רנו'ה חין
להס דין חוכלמלה נדרין עלייס". ומלהתי נל"פ ספירות
כן מעזומו צהין חוכלמלה צבאל דין חוכלמלה ופירס
גס צו הקינה צהין חומרים טיטה על נם צבאיין
וכיוונמי זהה נק"ד מעלמי. ועיין טס הלי"ה צכמג
ז"ל: "עיין צבק' מסנה ועיין נהוויות ד' ג' ע"ה
דקאל לה טיטה רק נח'י עיין טס צירוטלמי ועיין מס'כ'
רצינו ז"ל צפיחמ"ס פ"ד דמק' צכו'ות ועיין צירוטלמי
מעניהם פ"כ דליך חין מ"ג צבאל ולכך חמלין צמגילה
דע"ד להין חומרים הלאן על נם צבאיין מפוס לדה
הזה לינור ועיין נסוכה ד' מ"ד ע"כ טס' נח'ו' ועיין
צירוטלמי פקמיס פרק י"', עכ"ל. ועיין צ'ה'ו'
ההטור' נה'גון רמ"מ צעל נלי' צ'ה'ג' מלויונטס ז"ל צפ'
לה' נ'ך דף פ' ע"ה. וול"כ כלן ישראל מלוי רק נח'י'
 mammilim מהויניס הליינור לקרויה הלאן על נם צבאיין
מחומר טיטה על הנם.

לדרשו לומר **ככה"ג** חותם הצעירה מיד קודס הנם ולכך מותב
בזאת יד"ח צירעה. ולחדר שזו נימול בכתוב צטמלהים
ווחילני כטמך נטמי יגול נבי ציוסעטך, פ"ז אף שיט לי
כטחון והגמר ציוסעטך, זהה רק יגול נבי ציוסעטך, וכך
טמי הצעירה לך כי גמל נלי, להחר שגמל עלי, והיינו
לחרadr שכם זו הצעירה לך שזו דין צדקה על הנם
כלחין חומרייס הילן להחר השם, עכ"ג.

ונכפֶר ע"כ הָעֵיל וו"ל: והנה עיקר דין זה
מכוֹחַ כוֹל צִירוֹסְלָמִי פ' עֲרֵצִי פְּקָדָים ס"ה, גַּנְזִי הַהֲלָלָן
שׂמְכָר לִיל פְּקָדָה דְּפָלִיגִי סָס נַמְתָּגִי צ"ט וְס"ה עד
הַיְמִין כוֹל הוֹמֵל, צ"ט הוֹמֵלִיס עַד מֵס הַגְּנִים אַמְמָה
וְס"ה הוֹמֵלִיס עַד חַלְמִיס לְמַעַנְיוֹ מִיס, וּקְתַנִּי
צִירוֹסְלָמִי: ח"ל צ"ט, וכי יְהוָה יִתְהַלֵּל מִמְלָאִים כוֹל
מוֹכִיר יִלְמַת מִלְּרִים, ח"ל צ"ט חִילּוֹ מִמְחִין עַל קְרוּם
הַגְּנִיל עַלְיָין לְהַגְּנִיעַ לְמַיִּינָה הַחַרְבָּה מִזְכִּילִין גְּנִולָה
וְעַדְיָין לְהַגְּנִיל נְגִילָה, וְהַלְּגָה לְהַגְּנִיל נְגִילָה נְמִינָה קִיטָס, ס"ה
וְהַיְמִין נְגִילָה תָּוֹסְהָה תָּוֹסְהָה חַרְבָּה מִזְכִּילִין גְּנִולָה
מִלְיָון שְׁהַתְמִיל נְמִילָה הוֹמֵל לוֹ מֶלֶךְ. וּבְצִיהָר כוֹל,
לצ"ט מִכְרִי דְּדוֹקָה הַפְּרָקָה ח' צָל הַהֲלָלָן שְׁכָחוֹב זָו הַלְּגָה
עַדְכִּי ט', וְלֹא עַדְכִּי פְּרָעָה שְׁפִיר הוֹמֵלִיס נְלִילָה קוֹדָס
חַלּוֹת מִפְּנֵי שְׁכָנָה חִין עַנְדִּיו. וְהָעֵיל סָס עַל דִּצְרִי
הַגְּרָ"ח שְׁמִילָנוּ כְּמֶפֶר דִּצְרִי סִימִים צ' כ', גַּנְזִי מַלְמָמָת
יְהֹוָשָׁפָטו, שְׁהַמְּלָר לְהַס הַגְּנִיָּה שְׁהַס יְעַשָּׂה לְהַס נִמְּ
וַיְלִילָהוּ בְּמַלְמָמָת, וּמִיד נְגִילָה בְּמַלְמָמָת הַמְּרוֹן
הַמְּצֻוּלִים: הַזּוֹן נְלֵד' כִּי נְעוֹלָס מַקְדוֹן וּכְמַכְלִימָה פ'
צְבָלה מְוּנָה וְהַזִּין הַעֲצָר שִׁירָם אֲנַחְמָרוּ נְעוֹלָס
וּמְשֻׁמָּעָה דְּבָמָרָת שִׁירָה הַמְּלוֹכוֹ.

ונכל'ה הקדושים פלצמת נצלם כמו וזה: "עוד יט
לעתונן כמו קדירה כוות וארוי'ל עתה צירה כל'
נקינה מקום שעניין. עוד יט קדירה נצירת הנטיסים כמו
קדירה כוות כל' נקינה ובצירת הנטיס נהגפן מלצון
נקינה לנטון וכדר כדמיג היל מרים ותען להס מרים
צירו לה' כי גלה גלה ולסת שום לי' זכר לדגן הכל'ל.
והנטיס הלחמות והמלחינה חומריים סמלים עס הנטיס היל
חומרו צירה כי הנטיס פטורות רק יגולו נטופיס
ומחוות נטמות וגלו כמה נחותי ישלאל לרחות
בצמחיים ולו געה מרים ותען להס נטו נטהילס
במקומות חומריים הנטיסים צירה וגס הגם צירו לה' כי

וכזיהו נגלו מומחים על גהוּלָם", ה'לו כו^ה
גהוּלה מורה גופנית ונטמיה ונהו דוקה על קרא
רומנית, ועודמי ר'יה צס ה'לה רוחנית כמג'ה צס זכל
דעתי המה"ל מפליג ז"ל ה'ן מהין לךנו עלה על נם
טה� ה'לה גנטים רבם ביום מותם.

ההמנס לכהולה יט למחר עיקר יסוד זה לדין
שלילה על הנם נליך טיטה זו תלמי גנוזות האס
ובטצמו, והרי כמה סירות ומשכבות נחלתו נקרו ולו
מלינו טיטה זכר לנם גליי כל גנוזות וטזנות, וכפמיס
קי"ז גלמיין: "מגיל פית ר"מ הומר, כל מזכחות
ההמנוזות נספל מלהלים דוד חמרן וכו'", וחמלין צס
עוד: "מ"ר כל סירות ומשכבות שטמאל דוד נספל
מהלים ר"ה הומר כנגד עיניו חמרן, ר' יוסט הומר
כנגד קזר חמרן, ומכל"ה יט מהן כנגד קזר ויט מהן
כנגד עיניו, ההמנוזות נלטן מיד כנגד עיניו,
ההמנוזות נלטן רביס כנגד יצור, מנוגה תיקון לעתיד
לכוד, מסכיל על ידי מורגמן, נזוד מזמור על ידי
שפרמה עליו שכינה ולחמ"כ חמר טילה, מזמור לדוד
מלמד שטמאל טילה ולחמ"כ שרמה עליו שכינה וכו'".

סימן כ

בדברי הגר"ח בשירה על הנס

באור דברי הגר"ח בעניין שירה על הנס ומה שקשה לעליו ממכילתאתה ומדבריו של"ה הקדוש ויישוב דברי הגר"ח. באור הגمرا בברכות לעניין שירה על הנס. תירוץ לקושית המהרש"א. ובאור דברי המגילות העניות שהניכה בתוספות חדשים בצריך עיון גדול. דברי הצל"ח כזזה. יש הבדל בין שירה לשעה לשירה לדבוגות.

ונכפר עמוק קרלה הנויל טס נסס הגר"מ
מכנלייק ז"ל ו"ל: "נסא מו"ר פגħo"ד דכרייק
סלייט"ה הħamar נסס ḥenjo minn haġra"t kalli' ז"ל. דיס
�'עין ḥas incu hengħiil نסס ד' וħamar sa-nessejha
li-istħarad n-nam, lu ḥas imma mi ħaqiha lu ġemmawn għmol d'!
ġetmuon sal-mlha hawn is-saqqal lu ħaqqa k-nessejha lu n-nu